

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៧ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩២

អនុក្រឹត្យ លេខ ០៤ អនក្រ
ស្តីពីការកំណត់ភារកិច្ច និង សមត្ថកិច្ចរបស់

ទេសរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកកិច្ចការនីតិសម្បទា និង អភិវឌ្ឍន៍

* * *

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យរបស់ព្រះករុណា ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហមុនីរ័ន្ធ
ព្រះមហាក្សត្រ នៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការ
តែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល លេខ ១៥ អ.ន.ក្រ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣
ស្តីពីការបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- យោងតាមសភាពការណ៍ចាំបាច់នៃការងារនីតិសម្បទា និង អភិវឌ្ឍន៍ នៃព្រះរាជាណាចក្រ
កម្ពុជា

សំរេច

ប្រការ ១ : ទេសរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកកិច្ចការនីតិសម្បទា និង អភិវឌ្ឍន៍មានភារកិច្ចបំពេញមុខនាទីក្នុងការ
សំរបសំរួលការងាររបស់បណ្តាក្រសួង និង ស្ថាប័ន នានាដែលមានសមត្ថកិច្ច និង ការពាក់ព័ន្ធ
ក្នុងការលើកកម្មវិធី និង គំរោងស្តារ និង កសាងប្រទេស ព្រមទាំងក្នុងការទទួលជំនួយ
បរទេស និង ក្នុងការធ្វើវិនិយោគ ទាំងសាធារណៈ ទាំងឯកជន ។ ភារកិច្ចសំរបសំរួល
ការងារនេះ សំខាន់គឺសំដៅ :

ទី ១ : លើកលំដាប់អាទិភាពនៃតម្រូវការរបស់ប្រទេសជាតិក្នុងការធ្វើវិនិយោគ និង
អភិវឌ្ឍន៍ក្នុងពេលបច្ចុប្បន្នជាបន្ទាន់ និង សំរាប់រយៈពេលវែង រយៈពេលមធ្យម
ព្រមទាំងរយៈពេលវែង ដើម្បីបង្កើតឡើងនូវគោលគំនិត និង កម្មវិធីរដ្ឋបាលសំរឹតការ
ងារនីតិសម្បទា និង អភិវឌ្ឍន៍ ។ កម្មវិធីនេះត្រូវមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធប្រទាក់ក្រឡា

និង ស៊ីសង្វាក់ត្នា ។ រាល់គំរោងផ្សេងៗ ត្រូវស្ថិតនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃកម្មវិធីនេះ ។

ទី ២ : គំរោងទិសក្នុងការបែងចែក និង ផ្គត់ផ្គង់ធនធាននៅក្នុងប្រទេស និង ធនធានដែលបាន
 មកពីក្រៅប្រទេស ដើម្បីនីតិសម្បទា និង អភិវឌ្ឍន៍ប្រទេស ។ ជាក់ស្តែង គឺសំរាប់
 សំរួលការទទួលជំនួយ ទ្វេភាគី ពហុភាគី និង ពីអង្គការអន្តរជាតិនានា ដោយស្រប
 តាមលេចក្តីត្រូវការរបស់ប្រទេស ហើយសំរាប់សំរួលការទទួលជំនួយនេះជាមួយនឹង
 កិច្ចការវិនិយោគឯកជន ។ ទេសរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកកិច្ចការ នីតិសម្បទា និង
 អភិវឌ្ឍន៍ ត្រូវតាមដាន និង ធ្វើវិចារណកម្មលើការ បែងចែកនិងផ្គត់ផ្គង់ធនធាន
 ដើម្បីធានាបាននូវប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ក្នុងការងារនេះ ។

ប្រការ ២ : សមត្ថកិច្ចរបស់រដ្ឋាការងារខាងលើនេះ មានការពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកដូចតទៅ ៖

ទី ១ : ការប្តូរ និង សាងសង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ សំរាប់បំរើអោយ ផលិតកម្ម កសិកម្ម និង
 ឧស្សាហកម្ម ទេសចរ ការដឹកជញ្ជូន សេវាកម្មនានា និង ការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ព្រម
 ទាំងសំរាប់បំរើសុខុមាលភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ ។

ទី ២ : ការធ្វើនីតិសម្បទា និង អភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស ដែលទាក់ទិនទៅនឹងការបំប៉ន
 សុខភាព ពង្រីកចំណេះដឹង ចំណេះធ្វើ និង ការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថអោយស្របតាម
 យន្តការសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារសេរី ។

ទី ៣ : ការកែប្រែរចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋបាល ព្រមទាំងការធ្វើ ឬ កែលំអរវិធានបទដ្ឋាន ដែលត្រូវ
 បំរើ សន្តិសុខ ស្ថេរភាពសង្គម និង សុខុមាលភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និង ក្នុងគោល
 បំណងបង្កើតបរិដ្ឋានសង្គម - សេដ្ឋកិច្ចមួយ ដែលបំរើអោយយន្តការទីផ្សារដោយ
 រដ្ឋ និង ឯកជន ត្រូវប្រកាន់តួនាទីជាដៃគូ និង ជាគូសន្ទនានឹងគ្នា ហើយក្នុងនេះរដ្ឋ
 ត្រូវស្ថិតនៅជាយុទ្ធសាស្ត្រវិទូ នៃការអភិវឌ្ឍន៍ ។

ទី ៤ : ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានធម្មជាតិ ហើយនិងការគ្រប់គ្រង និង ការពារបរិដ្ឋាន ។

ទី ៥ : ការចូលរួមគ្រប់គ្រងកិច្ចការវិនិយោគឯកជន ។

ទី ៦ : ការទាក់ទងជាមួយប្រទេស និង អង្គការអន្តរជាតិអ្នកផ្តល់ជំនួយនានា ពិសេសក្នុង
 ក្របខ័ណ្ឌគណៈកម្មាធិការអន្តរជាតិសំរាប់ស្តារកម្ពុជាឡើងវិញ (ICORC) និង
 កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ នៃសហប្រជាជាតិ (UNDP) ដើម្បីធ្វើអោយគេយល់ជ្រួត
 ជ្រាប អំពីគោលគំនិត និង បណ្តាអាទិភាព នៃកម្មវិធីនីតិសម្បទា និង អភិវឌ្ឍន៍
 ប្រទេសព្រមទាំងសំរាប់សំរួលការទទួលជំនួយ និង បែងចែកជំនួយអន្តរជាតិក្នុងគោលបំណង

